

KAKTUS

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK KAKTUS SELSKAB

"KAKTUS" udkommer 4 gange årligt som medlemsblad for NORDISK KAKTUS SELSKAB, hvis formål det er at fremme kendskabet til og interessen for kaktus og andre sukkulenter.

Indmeldelser, forespørgsler, indbetalinger bedes sendt til selskabets hovedkontor:

NORDISK KAKTUS SELSKAB
Chr. Winthersvej 17
5000 Odense, telefon (09) 11 01 75
Postkonto: København 141176

Herfra varetages den daglige ledelse af formanden.

Selskabets bestyrelse består af følgende:

Danmark:

Formand: B. Kreutzer Hansen, Chr. Winthersvej 17, 5000 Odense
Næstformand: F. Bruun, L.V. Jensens Alle 12, 6700 Esbjerg
Kasserer: E. Lindgård, Hestetorvet 7, IV, 4000 Roskilde
Sekretær: E. Christensen, Solgården 5, 5500 Middelfart
Bibliotekar: E. Thomasen, Breum pr. 7881 Jebjerg

Norge:

H. Sommerfeldt, Løxa Gartneri, Sandviken

Sverige:

F. Bandmann, Nynäshamn, Centralgatan 42 B

Terms for ads and articles
Termine für Anzeigen und Artikel
Terminer for indlevering af annoncer og artikler

1. april
15. juli
1. oktober
15. januar

Pris		side:	25.00 kr.
Preise	per $\frac{1}{4}$	Seite:	15.00 DM
Price		page:	3.50 \$

Specialopsætning beregnes ekstra.
Småannoncer fra medlemmer indrykkes gratis.

Gengivelse, også i uddrag, fra bladet kun med selskabets tilladelse.

SELENICEREUS GRANDIFLORUS
(Nattens Dronning)

Jeg har nu 2 år i træk været heldig at se denne plante i blomst, og hvem der én gang har set den, løber gerne efter det næste gang igen, da det er umagen værd at løbe efter, og det er jo heller ikke hver dag, man løber over en sådan blomstrende plante. Første gang jeg så planten, havde den 4 knopper: de 2 sprang ud en aften, og de næste 2 var fordelt over de 2 efterfølgende aftener. Sidste år var der 7 knopper, hvoraf de 3 kom på én gang. Man kan vist godt sige, at man er heldig, når man opnår at se en sådan plante i blomst, da det i sandhed er noget af det mest fascinerende syn, man kan se. Selve knoppen begynder som en lille uldtot, der er hvid eller brun alt efter arten. Denne uldtot vokser sig større og større, og så en dag ved skumringstid begynder man at ane de brune dækblade og senere de hvide blomsterblade. Ca. 1½ time senere er blomsten fuld udsprunget i al sin pragt. Blomsten holder sig frisk til ud på morgenstunden for derefter at visne hen - en så stor pragt og livsudfoldelse på så kort en tid. Selve blomstens diameter er fra 18 til 30 cm alt efter størrelse og kultur. Hvis nu blomsten er nået at blive bestøvet, vil den blive hængende, og røret vil så svulme op til en frugt på størrelse med en blomme, det yderste visner og falder af. En skønne dag revner frugten, og frøene er nu modne til hver især at frembringe et nyt, selvstændigt individ.

Selenicereus grandiflorus dufter nærmest som en Madonnalilje, men har man ikke blomsten til at bestemme arten efter, kender man planten på dens torne, hvoraf der er 7-11 i hver areol, og de kan blive op til 1 cm lange. Der er som regel 7-8 ribber, dog er der en variant med 4-5 ribber, dens navn er *S. grandiflorus* v. *telli*.

Da der findes omkring 25 forskellige arter af *Selenicereus* med omkring 5 varianter, kan det være svært for almindelige mennesker at se forskel på disse 30. Som regel er det torneantallet, ribber eller blomsten, der er afgørende for arten. Af de mest kendte kan nævnes *Sel. hamatus*, som har den største blomst af alle. Den bliver op til 35 cm i diameter. Denne art er let at kende på grund af sine store næseformede pukler, der findes på dens 4 ribber. *Sel. mac-*

donaldiae har også næser på sine 5 ribber, men disse er meget mindre - vi skal vel nærmest kalde dem for pukler. Sel. pteranthus er også kendelig på grund af sine små pyramideformede (runde) torne, som er meget lidt stikkende, og de ældre skud er som regel helt runde uden iøjenfaldende ribber. En der ligner denne noget er Sel. Boeckmanni, men denne er mere lysegrøn i farven. Til sidst vil jeg nævne S. wercklei som er blyantstynd og minder meget om en Rhipsalis. Backeberg skriver, at blomsten er lyserød, andre forskere (Rose, Borg) skriver, at blomsten er hvid, tilsyneladende lidt uenighed. Da jeg ikke selv har set blomst, skal jeg undlade at tage stilling. Måske kan vi få svaret fra Botanisk Have i København, hvor planten er repræsenteret.

Foruden ovennævnte arter findes en del hybrider mellem Selenicereus og Heloicereus, Aporocactus og Epiphyllum. Nogle af disse er rødblomstrende og endda dagblomstrende. En krydsning med Heliocereus, som har fået navnet Helioseleinius maynardiae, kan holde sig åben i 3 dage.

Selenicereus er en taknemmelig plante, som jeg vil anbefale alle både begyndere og viderekomne. I god kultur kan den let gro 2 m på en sommer. Det kræver selvfølgelig plads, men man kan jo bugte planten rundt om sig selv og på den måde spare en masse plads. Den er især fortrinlig til espaliere. Blomstringstiden er gerne hen på sensommeren, f.eks. i august, og når knopperne viser sig, må man ikke flytte eller dreje planten. En myte, jeg gerne vil have aflivet, er denne, at kun Nattens Dronning dufter. Selenicereus hallensis - boeckmanni - vaupeli - rothii - hamatus - maconaldiae var. grusonianus har alle en duft, der er fuld på højde med Nattens Dronning. Disse andre, der ikke dufter, beviser så, at duften ikke er afgørende med hensyn til bestøvningen. F. Bruun, Esbjerg (nr. 34)

KVARTALSBERETNING

Med dette nr. af "Kaktus" går bladet ind i sin 4. årgang. Hvad der oprindeligt blev spået os som noget umuligt, har vi hermed gjort til skamme. Det er lykkedes for os hvert kvartal at udsende et medlemsblad, og det er endvidere lykkedes for os ganske

gradvis at forbedre kvaliteten både med hensyn til udstyr, samt indhold. Naturligvis vil vi stadig fremover være nødsaget til at tage hensyn til vore økonomiske forhold. Det vil heller ikke være muligt endnu helt konstant i hvert nr. at bringe billedsider. For det første er det naturligvis ret kostbart, og for det andet er det tillige begrænset, i hvor høj grad vi kan skaffe egnet billedmateriale frem. Det sidste gør sig også stærkt gældende med hensyn til artikler, men denne vanskelighed håber vi efterhånden at komme over, idet der forhåbentlig snart må være så mange blandt vore medlemmer, der ser sig i stand til at berette lidt om deres iagttagelser.

Som De sikkert allerede har bemærket, har vi med dette nr. forsøgt at give bladet en lille ansigtsløftning, uden at det er gået ud over formatet. Fremtidigt vil vi fast på anden siden bringe alle de nødvendige adresser og oplysninger, så ethvert medlem hele tiden hurtigt kan orientere sig.

Med hensyn til billedsiderne, overvejes det for tiden, om vi kan bringe sådanne på en lidt anden måde end hidtil. Vi har f.eks. tænkt os, om det var muligt at bringe dem som løblade, så de faktisk kunne tages ud og anbringes i et ringbind. Inden vi går videre med planerne derom, ville det være interessant for os at vide, hvorledes medlemmerne ser på dette spørgsmål. Vi vil ikke gerne påbegynde noget, som ikke har de flestes interesse. Muligvis vil en kombination af begge måder være det rigtige. Send os venligst et par ord om, hvorledes De ser på sagen.

Efterhånden håber vi også, at det bliver muligt at kunne honorere virkelige gode artikler til bladet, men indtil videre må vi nok lade dette problem hvile.

LANGT OVER HALVDELEN AF MEDLEMMERNE HAR ALLEREDE INDBETALT ÅRSKONTINGENTET, OG VI ANMODER DE ØVRIGE, SÅ SNART SOM MULIGT, AT BENYTTE VEDLAGTE INDBETALINGSKORT.

HUSK: KONTINGENTET FOR 1968/69 ER KR. 25.-

På sidste årsmøde blev bestyrelsen bemyndiget til at udarbejde nye lovforslag, således at disse kunne ligge klar til endelig vedtagelse på det kommende årsmøde, og således

at de midlertidige love kunne erstattes med endelige. Bestyrelsen har derfor i overensstemmelse hermed udarbejdet en del ændringer, som bliver forelagt til afgørelse på generalforsamlingen. Men da vi synes, det ville være rart for medlemmerne at være orienteret om indholdet på forhånd, bringer vi hermed bestyrelsens udkast til fremtidige love:

- § 1. Selskabets navn er: NORDISK KAKTUS SELSKAB.
- § 2. Selskabets formål er at fremme kendskabet til og interessen for kaktus og andre sukkulenter.
- § 3. Formålet søges fremmet ved:
- udgivelse af medlemsblad til udveksling af erfaringer og viden.
 - opbygning af bibliotek (derunder tidsskriftscirkulation og samling af lysbilleder).
 - fordeling (mod et mindre gebyr) af planter og frø, der er stillet til rådighed for selskabets medlemmer.
- § 4. Enhver interesseret person kan optages som medlem. Skulle et medlem modarbejde selskabets interesser, kan vedkommende ekskluderes af bestyrelsen. Opsigelse af medlemsskab må ske skriftligt inden 1. februar.
- § 5. Årskontingentet er 25.00 kr. (dog kun 15,00 kr. for medlemmer under 18 år). Beløbet anvendes fortrinsvis til udgivelse af medlemsblad, samt til selskabets drift. Regnskabsåret går fra april til april. Evt. driftsoverskud vil blive anvendt til opbygning af en passende reservekapital, samt til udvidelse af selskabets bibliotek.
- § 6. Selskabet ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer og kan suppleres med repræsentanter fra de øvrige nordiske lande. Med undtagelse af formanden, der vælges af generalforsamlingen, konstituerer bestyrelsen sig selv. Valgperioden er 2 år. Ekstraordinær generalforsamling kan indvarsles af bestyrelsen eller skriftlig af mindst 2/3 af medlemmerne. Ordinær generalforsamling afholdes i april/maj. Evt. forslag må være bestyrelsen i hænde senest 15. marts. Kun medlemmer, der har betalt kontingent inden generalforsamlingen, har stemmeret.

- § 7. Såfremt selskabet opløses, fordeles aktiverne (herunder formue) til institutioner o.l., som på bedste måde vil kunne virke i overensstemmelse med det opløste selskabs formålsparagraf (§ 2).
- § 8. Ovennævnte love er givet på årsmødet i København 1968, hvorefter de hidtil gældende provisoriske love er sat ud af kraft.

))*((

Angående biblioteket har bestyrelsen også overvejet visse ændringer. Hidtil har det været således, at man for at kunne låne fra biblioteket skulle betale en afgift for hver bog man lånte, en afgift der var afpasset efter bogens værdi. Bestyrelsen foreslår, at man for at kunne låne fra biblioteket betaler et indskud én gang for alle på kr. 5,00. Portoudgifterne frem og tilbage påhviler låneren. Den hidtidige inddeling af biblioteket - bøger i grupperne A og B bibeholdes, dog med den ændrede betydning, at A i fremtiden betegner bøger, der kan forsendes efter portotaksten indtil 1 kg, men B betegner bøger, der går efter taksten fra 1 til 5 kg.

Med hensyn til tidsskriftscirkulationen vil det fortsat være således, at man betaler et vist beløb om året for at deltage i en cirkulationskreds, et beløb, der udelukkende går til dækning af portoudgifterne.

Med denne gennemgang af forslag til nye love og vedtægter håber vi, at medlemmerne har fået en passende forhåndsorientering, så de vil være i stand til at vurdere bestyrelsens udkast og evt. komme med andre og naturligvis helst forbedrende forslag.

Medlemmer, der ikke er stand til at deltage i årsmødet i København, må gerne indsende deres kommentarer til formanden, hvis de har noget på hjerte, der gerne skulle frem, for det gælder om at få så bred en tilslutning som muligt i disse vigtige spørgsmål.

Vi håber, at alle medlemmer for længst har modtaget det udsendte program for årsmødet i København den

11. og 12. maj 1968

=====

Endelig er der at nævne, at direktør Fritz Bandmann, Ny-näshamn, Sverige, indtræder i bestyrelsen som svensk repræsentant, og vi byder ham hjertelig velkommen til posten. Hermed er den nuværende bestyrelse suppleret op med både et norsk og et svensk medlem, hvorved der skulle være øgede muligheder for et endnu bedre udbygget nordisk samarbejde.

Med venlig hilsen
B. Kreutzer Hansen

[illegible]

MEDLEMSLISTE

(fortsat)

239. Fil.stud. Ronnie Liljegren, Magistratsvägen 55, K 223, Lund, Sverige
tlf. 046/ 127026
240. Fru Gudrun Tybjerg, Algade 27, Middelfart
410064
241. Jeppe Rude, Kjeldgårdsvej 6, Hareskov by
242. Værktøjssliber Ingvar Iderstam, Tallåsvägen 16 B, Gävle, Sverige
tlf. 026/ 113452
243. Lærerinde Kirsten Rasmussen, Sortebakkeskolen, Nørager
244. Ekspedient Bent Vigh Larsen, Turesensgade 6, I, København K.
245. H.D. Machalet, Bernhard Olsens Vej 6, 2830 Virum

ADRESSEÄNDRINGER:

nr. 3 Fritz Bandmann - til Centralgatan 42 B, Nynäshamn, Sverige.

.....

KAKTUSSAMLINGENS NAVNESKILTE

Til forårsarbejdet i kaktussamlingen hører bl.a. også en gennemgang af planternes navneskilte, for De har vel, som det sig hør og bør i en velplejet samling, navneetiketter på planterne?

Det gælder om, at skriften står så tydeligt og så let læseligt som muligt, og frem for alt må plantens rigtige navn være anvendt på etiketterne - det sidste er ikke altid så nem en sag.

Det er nemlig kun et fåtal af kaktus, der har danske, velklingende navne, og skulle man til at lave nogle sådanne navne til samtlige ca. 3000 arter med varianter,

9

kan enhver hurtigt indse, at det ville være en håbløs opgave. Derfor må man efterhånden som samlingen udvides helt gå over til at anvende de latinske navne. Fordelene derved er jo også flere, men først og fremmest må man tænke på, hvor let det er på international basis at klargøre, hvilken art der er tale om, enten når man ønsker at beskrive den, eller hvis man ønsker at erhverve den.

Men mange har vel også efterhånden opdaget, at der inden for det latinske navnefelt tilsyneladende hersker lidt virvar - til de omkring 2700 arter er der ca. 13.000 navne. For at forstå hvorledes dette "roderi" kan være opstået, må vi derfor kaste blikket tilbage i tiden. Går man henved 100 år tilbage, kendte man dengang ikke tilnærmelsesvis så mange arter som i dag. Man havde endvidere kun opdelt denne plantefamilie i forholdsvis få slægter som *Cereus*, *Opuntia*, *Echinocactus* m.fl. I disse slægter havde man efter datidens skik anbragt de arter, der lignede hinanden f.eks. alle kugleformer under *Echinocactus*, alle søjleagtige under *Cereus* etc. etc. Efterhånden som der kommer langt flere arter til Europa, må forskerne så til at opbygge et mere gradueret system. Af de forskernavne, man her standser op ved, er Schumann's og senere Britton & Rose, hvis banebrydende værk fra 20'erne virkelig bragte skred i systematikken. Senere følger Backeberg med hans mange afhandlinger og bøger, hvoraf især hans store 6 binds værk må fremhæves. Nye planter var kommet til, andre skiftede navne og havde endda gjort det flere gange, hvorfor man stadig væk kan komme ud for at se en art - snart anbragt i én slægt, snart i en anden - alt efter hvilket system, man har valgt at navngive efter. Men dette virvar øges imidlertid også på grund af et andet forhold. Når en plante bliver fundet, får den som regel et navn, både et slægtsnavn og et artsnavn efterfulgt af "sp. n.", der betyder, at planten ikke er nøjere bestemt og endelig navngivet. Senere bliver denne plante nærmere undersøgt af en ekspert, som beskriver den nøjere i en diagnose. Ved denne undersøgelse viser det sig måske så, at planten skal placeres i en ganske anden slægt, og den får måske samtidig nyt artsnavn. I mellemtiden er planten blevet opformeret af gartnere og sendt på markedet under første navn - og sp. n. kaster man simpelthen bort, da det fylder ekstra på etiketten - som altså ikke er gyl-

digt, hvad sidstnævnte er. Dog må det her tilføjes, at diagnosen skal fremsættes på videnskabens internationale sprog: Latin for at have gyldighed. Vi ser meget hurtigt af disse forhold, at der let kan opstå begrebsforvirring blandt den ganske almindelige kaktusven, der ikke vover sig ind i videnskabelige detaljer. Mange af arterne optræder derfor med mange navne - de såkaldte synonyme -, og er man ikke inde i hele spørgsmålet, hvad yderst få er, kan det være problematisk at vælge det rigtige navn. Man er simpelthen henvist til at søge oplysninger i forskellige bøger. For et par år siden udgav Backeberg sit kaktusleksikon, og gennem dette er det i mange tilfælde ret nemt at komme frem til et korrekt navn. Alle er klar over, at man må dømme op for denne begrebsforvirring så stærkt som muligt, og derfor er det også meget praktisk af mange plantesamlere, der i dag tager ud på ekspeditioner, når de i stedet for navne blot giver planten et nummer eller skriver f.eks. slægtsnavnet, hvis man straks kan se det efterfulgt af nr. og evt. findested. I ens egen samling må man derfor bruge samme betegnelse, indtil det rigtige navn fremkommer.

Mens man tidligere, ja, helt op til nyeste tider, ofte placerede en nyfundet art i en slægt, hvis karakteristiske kendetegn planten udviste, gås der i dag helt anderledes grundigt og langt mere videnskabeligt til værks ved plantebestemmelse. En blomsts farve eller udseende i almindelighed er ikke mere eneafgørende. Grundlæggende for bestemmelse er nu hele blomstens ydre som indre opbygning, samt frøene, form, farve, etc... Ja, mange gange går man endda langt videre, idet det undertiden også er nødvendigt at foretage en nærmere undersøgelse af arveanlæggene, altså mikroskopiske studier af kromosomerne. På den måde afsløres der ofte mange nye enkeltheder, der tit klart beviser, hvor planten skal placeres. Mange gange har man endvidere taget ældre fund op til fornyet undersøgelse, især hvor der har hersket tvivl, og følgen er blevet, at mange hidtil placerede planter er blevet overflyttet til andre slægter, ja, flere gange har man endog måttet oprette en helt ny slægt, da ingen af de eksisterende fuldt tilfredsstillende dækker en sådan art. Som banebrydende i dette arbejde står professor Buxbaum, hvis ihærdige undersøgelser har afsløret tidligere års "synder". Han har ligefrem

måttet bygge et nyt system op, hvori han dog anvender, hvad der kan bruges af det gamle, men undgås kan det ikke, at mange arter derved skifter slægtsnavn og endda artsnavn, da man f.eks. ikke kan have 2 planter med samme navn.

Vi må derfor hele tiden i vore større eller mindre samlinger sørge for, at planterne er forsynet med det mest korrekte navn, og det vil faktisk i dag sige, at man i hvert fald én gang om året i den retning bør gå sin plantebestand efter. For øvrigt er der grundlagt en "International Organisation for Sukkulentsforskning" kort kaldet "I.O.S.", der tager sig af navnespørgsmålet, og gennem denne organisation bliver det internationalt fastsat, hvilket navn, der skal gælde for en bestemt plante. Arbejdet er foregået gennem flere år, og dets indflydelse lader sig efterhånden spore tydeligere, således at man kan håbe, at navnespørgsmålet bliver mere simplificeret med tiden.

Materialet til etiketter var tidligere kun fremme i træ, men træ rådner meget hurtigt. Derfor må man også på dette område hilse moderne kunststoffer velkommen. I enhver velassorteret frøhandel kan man i dag købe plastiketiketter i flere størrelser og farver, og dette materiale er faktisk uforgængeligt, samt behageligt at arbejde med. Det kan naturligvis være en smagssag, hvilken skrifttype man ønsker at anvende, men den første betingelse må dog være, at dersom man anvender håndskrift, må den være tydelig og let læselig. Langt lettere er det naturligvis, dersom man er i besiddelse af en skrivemaskine. Med dette formål for øje, har man ligefrem fremstillet etiketter, der er samlet i bånd klar til at sætte i maskinen - desværre har jeg endnu ikke set denne vare fremme i danske forretninger. Ved almindelige håndskrevne etiketter må man sørge for, at "blækket" er vandfast og lysægte - ellers forsvinder skriften hurtigt. Man kan i dag også få særlige prægemaskiner, der præger bogstaver på en selvklæbende plastikstrimmel, der så kan heftes på etiketten. Men for det første er sådanne maskiner ikke slet så billige, hvis kvaliteten samtidig skal være god, og desuden mener jeg, at man bør tage et andet forhold i betragtning nemlig dette, at navneskiltene ikke må være for dominerende i samlingen. Det kan såmænd være galt nok i forvejen. Naturligvis må det praktiske her sikkert gå frem for det æstetiske. For

nylig læste jeg et indlæg fra en tysk kaktusven, der netop var inde på samme tankegang. Han var simpelthen gået over til at anvende etiketter af glasklart plastik; disse falder næsten helt sammen med omgivelserne og tjener dog alligevel sit formål.

Hvor meget skal der stå på etiketterne? Personlig mener jeg: plantens navn og ikke mere.

Selenicereus
grandiflorus

Desuden kan man så på bagsiden tilføje visse data og bemærkninger. F.eks. kan man tilføje noget om vandingsforhold, vækstperiode m.m. Men måske vil det med hensyn til sådanne plejebemærkninger være langt lettere at gå over til at anvende forskelligfarvet etiketter. Rosa kunne gælde for vintervoksere, gul farve for mådeholden vanding, grå for importplante etc. Når man i dag i planteforretningerne ser forskellige farver på navnepladerne, skyldes det andre forhold som den prisklasse efter hvilken producenten leverer et sortiment planter. For øvrigt er disse skilte meget holdbare, men yderst klodsede og prangende.

Ser man på, hvorledes et plantenavn f.eks. Selenicereus grandiflorus er opbygget, så svarer det på en måde til et personnavn. En mand kan hedde Peder Jensen. Peder er hans personlige navn, mens Jensen er slægtsnavnet. Skriver vi plantenavnet på samme måde, skulle det lyde grandiflorus Selenicereus. Ved plantenavnet sætter man altså efternavnet = slægtsnavnet først og fornavnet = artsnavnet bagerst - en skik visse lande, f.eks. Ungarn, også har ved personnavne. Ofte ser man både slægts- og artsnavnet skrevet med stort begyndelsesbogstav. Det er ukorrekt efter vedtagne regler. Artsnavnet skal skrives med lille begyndelsesbogstav. I artsnavnet ligger der ofte nogle oplysninger, der fortæller en del om planten. Her nogle eksempler:

agavoides	= agavelignende
aurespinus	= gyldne torne
minuscule	= temmelig lille
pectinatus	= kamagtige torne
radians	= stråleformede
trigonus	= 3-kantet

Vil mange af disse strøbemærkninger i denne artikel nu ikke kunne komme ind under begrebet pedanteri? Hertil er at svare, at det væsentlige naturligvis altid vil være planten, men samtidig er det således, at jo mere nøjagtig man er med alt, således også navnestoffet, jo bedre kan man hjælpe med til at bringe orden og system på et område, der ellers let fører til det helt store virvar. Et andet er også, at enhver velplejet samling ofte vil være til stor glæde og gavn for andre end en selv. Personlig holder jeg meget af at betragte sådanne velplejede samlinger, hvor man kan studere de enkelte planter uden hele tiden at skulle stille spørgsmål om art o.l., og jeg er ganske sikker på, at mange ligefrem kan blive inspirerede ved at studere andres samlinger.

Til slut vil jeg tillade mig at udstøde et lille hjertesuk: Tænk om danske gartnere og forhandlere ville være langt mere omhyggelige, når det gælder om at levere en plante med det rigtige navn. De burde for deres egen og da især for kaktusvennernes skyld stille krav til deres leverandører om, at planterne skulle være forsynet med korrekt navn.

B. Kreutzer Hansen

V E D D E, A T

Lophophora williamsii ikke må indføres i flere af staterne i U.S.A.

roden på *Peniocereus*, der virker som vandreservoir og forråds-kammer for planten, kan veje op til 40 kg.

da dr. V. Karwinsky i året 1840 vendte hjem fra en ekspedition til Mexico, medbragte han 3 planter af *Ariocarpus kotschoubeyanus* (dengang havde arten ikke fået navn). Det ene eksemplar solgte han til fyrst Kotschoubeyanus for en pris af 200 dollars. Man kan vel med rette sige, at den plante var sin vægt værd i guld.

Gymn. mihanov. fa. rubra.
 o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Som en slags efterskrift til min artikel i nr. 4, årg. 3, vil jeg gerne lade andre interesserede vide, hvad jeg senere gennem en brevveksling har erfaret med hensyn til podning af *Gymnocalycium*. Det drejer sig især om *Gymn. mihanov. fa. rubra*, som normalt fås podet på *Myrt. geometrizaans*. Hr. Walter Zander, Oldenbrok-M., Tyskland skriver: Vi har anvendt *Trichocereus spachianus*, som er et langt bedre underlag end *geometrizaans*, da denne er alt for ømfindtlig, men til gengæld tager den mod ædelriset med 100%, og det har naturligvis værdi for erhvervsgartneren, der derved hurtigt og uden tab får hold i vore penge.

Hr. W. Czegka, DDR, har mange podede *Gymn.* og anvender fortrinsvis *spachianus*, *pachanoi*, *schickendantzii* af *Trich.*-familien, samt *Erioc. bonplandii* og *jusbertainii*. Det smukkeste eksemplar, han har set af den røde *Gymn.*, var podet på *Trichoc. pachanoi*. Når han står over for en *G.*, der vantrives, anvender han fortrinsvis *Tr. schickendantzii*, der selv langt hen på efteråret tager glimrende imod. Ellers foretrækker han *bonplandii*.

Hr. Dieter Täuber, DDR, har meddelt mig, at han også har anvendt *Echinopsis* som resultatrig underlag for den røde *G.*

Af ovennævnte oplysninger synes det at fremgå ret klart, at denne meget efterspurgte mutation tilsyneladende ikke er nær så vanskelig at have med at gøre, som man umiddelbart indtil for nylig har fået indtryk af ved at læse derom i fagskrifterne. Jeg håber, at mange vil prøve at gøre nogle forsøg med denne art på forskellige underlag, så vi bliver i stand til at indhøste endnu flere erfaringer.

Kreu -

KARLHEINZ UHLIG

Rommelshausen bei Stuttgart
 Lilienstrasse 5, Deutschland

VOR HOVEDPRISLISTE 1968 ER UDKOMMET.
 SKULLE DE ENDNU IKKE HAVE MODTAGET
 DEN, SKRIV DA VENLIGST TIL OS, OG
 VI SENDER DEN OMGÅENDE.

MEDLEMSANNONCER:

Vil gerne bytte mine dubletter med andre arter. Er De interesseret, da skriv venligst til B. Kreutzer Hansen, Chr. Winthersvej 17, 5000 Odense.

--- --

KAKTUS og STAUDER: Har De brug for sådanne, gør De klogt i at se mit udvalg. Planter af begge slags fås fra 1 kr. pr. stk. Forsendes ikke. Gartner K. Kristensen, Vinde, 7800 Skive.

Følgende årgange af "KAKTUS" kan endnu leveres:

Årgang 2: kr. 15.00
- 3: " 15.00.

Enkeltnr. kan leveres á 4.00 kr. pr. stk.

35 forskellige kaktus, 2-3-årige frøplanter, sender vi pr. luftpost for en totalpris af DM. 30.-.

"QUINTA FDO. SCHMOLL"

Willi Wagner

Cadereyta de Montes, Qro.

Mexico

H. VAN DONKELAAR SUCCULENTS WERKENDAM — HOLLAND

STORT UDVALG AF KAKTUS OG ANDRE SUKKULENTER, især MAMMILLARIA,
GYMNO'S og PARODIA - samt LITHOPS, CONOPHYTUM og EUPHORBIA.

Vi sender Dem gerne både vor planteliste og frøliste på for-
langende.

ALT FOR KAKTUSVENNEN HYDROMAT

VERDENS PATENT ANMELDT

MADE IN GERMANY

MÅLEINSTRUMENT FÖR BLOMSTERVENNER OG GARTNERE

HYDROMAT er en elektronisk fugtighedsmåler. Den viser enhver fugtighed ved blomsterjorden eller plantestoffet. Ved måling bliver elektroderne stukket i plantestoffet og apparatet indskudt ved en trykknop. En lampe giver forskellige lysstyrker, hvoraf fugtighedsgraden kan aflæses. Det er altså muligt at aflæse, hvornår den enkelte plante skal vandes, hvad der er særligt vigtigt ved ømfintlige planter som f.eks. orkidéer og kaktus.

HYDROMAT kan anvendes til alle former for fugtighedsmåling.

Bestillings-nr. W 44

Pris DM 16.50

H. E. BORN, 5810 Witten-Bommern, Postfach 34

Deutschland